

Psalm 121

Persian Standard Bible of 1895 (Old Persian)

- 1 [سرود درجات] چشمان خود را به سوی کوه‌ها برمیافرازم، که از آنجا اعانت من می‌آید.
- 2 اعانت من از جانب خداوند است، که آسمان و زمین را آفرید.
- 3 او نخواهد گذاشت که پای تو لغزش خورد. او که حافظ توست نخواهد خوابید.
- 4 اینک، او که حافظ اسرائیل است، نمی‌خوابد و به خواب نمی‌رود.
- 5 خداوند حافظ تو می‌باشد. خداوند به دست راستت سایه تو است.
- 6 آفتاب در روز به تو اذیت نخواهد رسانید و نه ماهتاب در شب.
- 7 خداوند تو را از هر بدی نگاه می‌دارد. او جان تو را حفظ خواهد کرد.
- 8 خداوند خروج و دخول را نگاه خواهد داشت، از الآن و تا ابدالآباد.